

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende bemærkninger:

Mindretallet tager på det kraftigste afstand fra regeringens og forligspartiernes asociale politik, der især rammer de lavest lønnede funktionærgrupper. Af de forskellige beregninger fremgår det med al tydelighed, at det især er lønmodtagere med en husstandsindkomst indtil 120.000 kr. årligt, der rammes hårdest. Selv om det ikke fremgår af betænkningen om socialindkomsten, rammes alle lønmodtagere, idet ATP indregnes. Familier med børn kommer let af med 40–50 pct. af de 864 kr., der indbetales til ATP for 2 fuldtidslønmodtagere, hvis de bor til leje og tjener ca. 100.000 kr. Og hvornår får de penge? Dette gælder altså også arbejderfamilier og for den sags skyld også enlige, selv om det er 40–50 pct. af et enkelt ATP-bidrag på 432 kr.

Men det er selvfølgelig især funktionærer med pensionsordninger (som for visse er hårdt tilkæmpet), der rammes. Og de er ikke altid højt lønnede – langtfra – 60 pct. af tjenestemændene tjener i år under 100.000 kr. De, der bliver hårdest ramt af progressionen i socialindkomsten, er indkomster mellem 50.000 kr. og 120.000 kr.

En enlig kvindelig forsørger med to børn på skalatrin 8 vil med en socialindkomst på ca. 80.000 kr. om året miste ca. 4.000 kr. til boligsikring og daginstitution. En pædagoguddannet enlig forsørger på skalatrin 15 med en socialindkomst på ca. 90.000 kr. årlig mister ca. 4.500 kr. Postbudet og hans kone med en indkomst på tilsammen 106.000 kr. mister ca. 4.000 kr.

Forslaget rammer desuden hårdere jo flere børn en familie har, det rammer lejere via boligsikringens aftrapning hårdere end ejere, det rammer de lavere og de mellemste indkomster hårdere end de høje – de højeste rammes slet ikke. Ingen stilles desuden bedre end nu. Det rammer i øvrigt de grupper, som i forvejen er hårdest ramt af regeringens lønpolitik, og som har haft de største nedgange i disponibel realindkomst i de seneste år.

Der er desuden ikke tale om aktuelle eksisterende forbrugsmuligheder, idet forbrugsmuligheden først indtræder på det tidspunkt, pensionsbidragene tilbagebetales ved pensionsalderen med deraf følgende normalbe-

skatning. De beløb, der hermed inddrages, er ikke disponible for den enkelte.

Der er desuden ikke parallellitet i de selvstændiges fradrag. De selvstændige har nemlig andre måder at klare problemerne på. Det interessante for dem overstås inden selvangivelsen ved privatforbrug inden for virksomheden og pensionssikring gennem virksomheden.

Man skal desuden ikke tro, at vi internationalt ligger særlig smukt placeret med hensyn til økonomisk støtte til børnefamilier. En lige offentliggjort undersøgelse viser, at i EF-landene er kun Irland og Italien ringere stillet end os med hensyn til børnetilskud, hvis disse sættes i forhold til gennemsnitsindtjeningen.

Et *tredje mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende bemærkninger:

Videreførelsen af socialindkomsten har med dette forslag om »ligestilling« af personer med private pensionsordninger og personer med arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger fået endnu et hak ned i den asociale grøft. Der er ganske enkelt tale om, at lavtlønsgrupper og jævne indkomstgrupper blandt tjenestemænd og funktionærer skal betale 200 mill. kr. for, at forligsparterne kan postulere, at der er »ligestilling« i socialindkomsten.

»Ligestillingen« er endog drevet så vidt, at tjenestemandsgupper, der overhovedet ikke ser 1 kr. af deres pensionsordninger, og som måske aldrig nogen sinde kommer til at se dem, får indregnet et fiktivt pensionsbidrag i udregningen af deres aktuelle økonomiske formåen.

Det er en yderst særegen socialpolitisk logik, der her kommer til udtryk, og den er helt uansvarlig. Hvordan i alverden påvirker det en lønmodtagers aktuelle økonomiske formåen, at vedkommende enten reelt eller fiktivt indbetaler et pensionsbeløb til en pensionskasse?

For at dette ikke skal tage sig ud som en horribel påstand for dem, der engang i fremtiden skulle finde på at læse denne betænkning, skal mindretallet komme med et par eksempler på, hvordan dette nye »ligestillingsforslag« virker: